

## Arrest

nr. 174 686 van 15 september 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*Volgens uw verklaringen bent u een sjiitische Arabier, afkomstig uit Basra, Irak, en bent u in het bezit van de Iraakse nationaliteit. U groeide op in de al-Husseiniwijk in Basra en woonde hier tot uw vertrek uit Irak.*

*Rond 2011 of 2012 werd u met een mes aangevallen door leden de sjiitische militie Jaysh al-Mahdi (JAM) toen u in het centrum van Basra samen met enkele vrienden alcohol had gedronken. U liep hierbij verwondingen aan uw arm en hoofd op.*

*Vanaf 2011 werkte u als chauffeur en veiligheidsagent voor Baco, een bedrijf in Basra dat olielijpleidingen aanlegt tussen de olievelden en raffinaderijen van Basra. U werkte er in hoofdzaak als*

chauffeur van Dhiau Names, de directeur van het bedrijf, en gebruikte voor deze (beveiligings)opdracht tevens een kogelvrije wagen en een Kalasjnikov. De wagens, wapens, wapentrainingen en vergunningen werden aangeleverd door Iron Hand Company.

De directeur van Baco, een soenniet uit Tikrit, werd sporadisch bedreigd door middel van dreigbrieven en dreigtelefoontjes. Op 29 juli 2015 vervoerde u samen met uw collega/veiligheidsagent Ammar Adnan de directeur van zijn woonplaats in het centrum van Basra naar het kantoor van Baco in al Rumallah. Op de snelweg werd jullie wagen beschoten door vier gemaskerde mannen in legeruniform en dit vanuit een andere wagen die jullie inhaalde. U remde en uw collega Ammar vuurde terug naar de wagen in kwestie, waarbij u het vermoeden heeft dat één van de schutters geraakt werd. Hierna reed de andere wagen verder en reed u naar de dichtstbijzijnde controlepost in Rumallah. Hier controleerde u of iedereen in orde was en gaf uw directeur de signaleringen van de schutters door aan de aanwezige politieagenten. Vervolgens reed u naar het kantoor van Baco in Rumallah, waar uw directeur in de buurt ook een officiële aangifte deed van deze feiten in een politiekantoor. Diezelfde namiddag bracht u uw directeur samen met een escorte van extra bewakers naar de luchthaven, waarna hij een vlucht naar Erbil nam.

Op 31 juli 2015 werd uw collega Ammar op weg naar huis ontvoerd. De volgende dag, op 1 augustus 2015, werd u door een vriend, Kadhem, opgediend die u inlichtte over zijn ontvoering en er aan toevoegde dat zijn lijk ondertussen was teruggevonden. De dag erna ging u langs op de rouwdienst van Ammar. U sprak tevens met de broers van Ammar, die u vertelden dat hij gemarteld was alvorens hij gedood werd.

Achteraf vernam u van enkele ingenieurs die bij Baco werkten dat de directeur van Baco via zijn connecties had ontdekt dat de Badr-militie achter de aanval op de wagen en de ontvoering en moord op uw collega zat. Vrezend dat u hetzelfde lot zou ondergaan als uw collega besloot u het land te verlaten. Op 3 augustus 2015 nam u vanuit Basra het vliegtuig naar Turkije. Via de Balkanroute reisde u vervolgens naar België, waar u toekwam op 20 augustus 2015 en op 21 augustus 2015 uw asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 23 maart 2009; uw rijbewijs, uitgereikt op 14 april 2015; uw kieskaart s.d.; twee kaarten die uw werksituatie als veiligheidsagent en chauffeur staven respectievelijk uitgereikt op 2 juli 2014 en s.d.; uw veiligheidspaspoort, uitgereikt op 21 april 2012; een vaststelling van uw littekens gedaan op 18 november 2015; vier kopieën van foto's van uzelf in uw werksituatie als veiligheidsagent en chauffeur s.d.

## **B. Motivering**

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Vooreerst dient gewezen te worden op enkele tekortkomingen en tegenstrijdigheden aangaande de door u aangehaalde schietpartij en ontvoering en moord op uw collega Ammar Adnan tussen opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw beide gehoren op het CGVS, alsook tussen uw verklaringen afgelegd op het CGVS en ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het CGVS, die uw geloofwaardigheid op cruciale wijze onderhalen.

Daarbij dient vooreerst gewezen te worden op het feit dat het uiterst merkwaardig is dat u op de DVZ de daders van de beschietingen op uw wagen een **volledig ander motief** toeschrijft dan op de twee gehoren op het CGVS. Op de DVZ gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, antwoordde u namelijk dat onbekenden op 29 juli 2015 de directeur van uw bedrijf wilden ontvoeren en ze op jullie hebben geschoten (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS gevraagd naar het doel van dit incident, verklaarde u echter dat u denkt dat het enkel was om u bang te maken en niet om iemand om het leven te brengen. U gaat daarna zelfs nog verder om te zeggen dat als deze groep de directeur wou ontvoeren of doden, dat ze dat dan heel gemakkelijk bij zijn verblijfshuis hadden kunnen doen. Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dat het niet bekend was wat hun doel was en dat als men een ontvoeringspoging zou uitvoeren, dat men dan zou gestopt zijn (CGVS, gehoor 22 december 2015 pagina 20 en 21).

Daarnaast kan er worden gewezen op een ernstige tekortkoming betreffende uw verklaringen aangaande de politieklacht die werd neergelegd om dit incident aan te klagen. Het is namelijk bijzonder weinig aannemelijk dat bij een dergelijk ernstig incident enkel uw directeur zou zijn verhoord door de politie, zoals u verklaarde. Dat noch uzelf als hierbij aanwezige chauffeur/bewakingsagent noch uw collega Ammar, de bewakingsagent die bovendien tijdens dit incident vuurschoten had gelost en mogelijk iemand van de andere partij hierbij had geraakt, **zouden zijn verhoord** door de politiediensten

toen diezelfde dag een klacht werd neergelegd, houdt geen steek. In de verschoning die u hiervoor aanbood, zijnde dat ze blijkbaar genoeg hadden met de verklaringen van de directeur omdat zij hem kenden, ontbreekt echter elke logica (CGVS, gehoor 1 februari 2016, pagina 8 en 9). Als direct betrokkenen van dit incident beschikten jullie immers over cruciale informatie over het gebeuren en de daders. Bovendien is het te verwachten dat een beschermde persoon in de situatie van een dergelijke beschieting zich in de wagen verschuilt en wegduikt teneinde op deze manier een zo klein mogelijk doelwit te vormen. Als chauffeur en bewakingsagent die op de situatie reageerden zou kunnen verwacht worden dat u en Ammar net veel meer informatie als getuigen hadden kunnen aanreiken. Deze vaststellingen maken het bijgevolg des te vreemder dat noch u, noch Ammar werden gehoord door de politiediensten wanneer de klacht werd neergelegd. Gezien uw eerdere verklaringen waarbij u aangaf dat deze directeur goede contacten onderhield met verantwoordelijken bij de politie en andere autoriteiten zou bijgevolg te verwachten zijn dat de politiediensten door de goede connecties van uw directeur genoopt zouden zijn om de klacht ten gronde te onderzoeken en bijgevolg zo veel mogelijk informatie zouden vergaren over het incident en de daders van de andere partij en aldus het veiligheidspersoneel van de directeur zouden verhoren.

Verder dient ook gewezen te worden op de vaststelling dat het bijzonder vreemd is dat u gevraagd naar of u op de rouwdienst van uw collega Ammar bij diens familie niet had gevraagd of Ammar **eventueel andere problemen** had gekend, u op het eerste gehoor op het CGVS antwoordde dat u op een rouwdienst toch niet kon vragen naar problemen die hij zou gekend hebben (CGVS gehoor 22 december 2015, pagina 21). Hiermee wijst u er het CGVS op dat dit toch bijzonder ongepast zou zijn om op dat ogenblik over eventueel andere oorzaken voor de ontvoering en moord op Ammar te praten. Wanneer u om meer uitleg hierover werd gevraagd, gaf op dat ogenblik overigens evenmin te kennen op enig ander tijdstip hierover met zijn familie gesproken te hebben. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gaf u evenwel te kennen na zijn overlijden met zijn broers over de omstandigheden van zijn overlijden gesproken te hebben en toen van hen vernomen te hebben dat hij geen vijanden had. Uit hun antwoorden leidde u vervolgens af dat zijn overlijden verband moest houden met het schietincident op 29 juli 2015 (CGVS gehoor 1 februari 2016, p. 10). Dit wijst er dan weer op dat u wel degelijk met de broers van Ammar zou gepraat hebben over de optie dat er andere personen achter de vijandelijke daad tegen Ammar zouden kunnen gezeten hebben wat in tegenspraak lijkt met uw eerdere verklaringen afgelegd tijdens uw eerste gehoor op het CGVS.

Naast bovenstaande tekortkomingen merkt het CGVS op dat het bijzonder opmerkelijk is dat u noch aangaande de dood van Ammar, noch aangaande de klacht die bij de politie werd neergelegd ook maar één enkel **document** wist aan te brengen. U bracht geen autopsierapport, geen enkel ander medisch rapport, geen overlijdensakte of overlijdensbericht van uw collega aan en wist ook geen enkel document aan te brengen van de politieklacht, hetgeen altijd gepaard gaat met uitgebreid papierwerk. Tot op heden mochten wij van u hiervan geen documenten ontvangen ter ondersteuning van uw relaas.

Tenslotte dient het CGVS er op te wijzen dat ook uw activiteit op uw **facebookprofiel** op zijn minst weinig verenigbaar is met het te verwachten gedrag van een asielzoeker die vervolging vreest van een sjjiitische militie, in dit geval de Badr militie. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS stelde u vernomen te hebben dat de Badr militie achter de beschieting en vervolgens moord op uw collega zou zitten (CGVS, gehoor 22 december 2015, pagina 7). Dit zou u hebben doen besluiten uw land te ontvluchten. Nog tijdens dit gehoor toonde u op vraag van de dossierbehandelaar uw persoonlijke facebookpagina, genaamd 'King Sole'. Het CGVS stelt evenwel vast dat er zich in uw vriendenselectie van uw facebookprofiel op zijn minst ook twee leden van de Badr militie bevinden (zie landeninformatie "Facebookprofiel AZ"). Dit toch wel opmerkelijk gegeven tast tevens de ernst en de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

Daarnaast moet nog worden ingegaan op de gebeurtenissen die u aanhaalt waarbij u tussen 2010 en 2012 in het centrum van Basra werd aangevallen door leden van het Mahdi-leger omdat u alcohol had gedronken. Hierbij stelt het CGVS vast dat deze feiten van geen invloed zijn op uw huidige asielaanvraag. Ten eerste gaat het hier om gebeurtenissen die al van een lange tijd geleden dateren. Ten tweede geeft u zelf aan dat u sinds dat incident geen problemen meer hebt gehad met deze groepering dit ondanks het feit dat u sindsdien aan de slag was als chauffeur en u zich bijgevolg vrij op straat kon begeven (CGVS, gehoor 1 februari 2016, pagina 12). Ten derde kan u zelf ook niet precies aangeven wanneer dit incident plaatsvond. Op het eerste gehoor op het CGVS geeft u aan dat dit incident ongeveer in 2012 plaatsvond (CGVS gehoor 22 december 2015, pagina 8). Op het tweede gehoor op het CGVS geeft u daarentegen aan dat u niet zeker bent, maar dat het tussen 2010 en 2011 was (CGVS gehoor 1 februari 2016, pagina 11). Het feit dat u op uw voormelde facebookprofiel bovendien bevriend bent met meerdere leden van Saraya al Salaam (het vroeger Jaysh al-Mahdi) ondermijnt tevens het belang van dit gegeven voor de beoordeling van uw asielaanvraag. (zie landeninformatie "facebookprofiel AZ"). De medische vaststelling die u aanleverde bewijst enkel dat u in het verleden betrokken bent geweest in een incident waarbij u gewond raakte. De vaststelling dat u

dermate weinig precies kan aanduiden wanneer dit incident plaatsvond, dat het daarbij wel degelijk een hele tijd geleden was en dat u sindsdien geen noemenswaardige problemen ondervond, doet het CGVS bijgevolg concluderen dat dit van geen invloed is op uw huidige asielaanvraag.

Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De rest van de door u neergelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Met uw identiteitsdocumenten heeft u uw identiteit gestaafd welke niet in twijfel worden getrokken. Met uw kaarten gerelateerd aan uw werk, veiligheidspaspoort en de foto's van uzelf als veiligheidsagent en chauffeur heeft u uw voormalige werksituatie onderbouwd, welke eveneens niet in twijfel wordt getrokken. De bovenstaande vaststelling van het gebrek aan bewijzende documenten aangaande de kern van uw asielrelaas versterken zoals eerder vermeld de conclusies van het onderzoek van uw asielaanvraag.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Iraq, The Security Situation in South Iraq" van 29 mei 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van ISIL, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIL heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. Hoewel ISIL er niet in is geslaagd om de controle over dit deel van de provincie te veroveren en het aantal burgerslachtoffers vanaf begin 2015 duidelijk is afgenomen, is de veiligheidssituatie in Babil niet duurzaam verbeterd. De door ISIL gecontroleerde gebieden in de naburige provincie Anbar verhogen eveneens het risico op een heropflakking van het geweld.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn hebben afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIL sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate ISIL haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

*In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.*

*Naarmate ISIL haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.*

*Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat ISIL in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.*

*Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoeker geeft in wat een enig middel lijkt te zijn te kennen dat uit de stukken blijkt dat hij sinds 2011 werkzaam was voor Baco, dat de incidenten met zijn collega dateren van tijdens zijn tewerkstelling voor Baco en dat hij al het mogelijke heeft gedaan om bewijsstukken bij te brengen in verband met deze incidenten doch dat de personen die hem deze zouden kunnen overhandigen reeds verhuisd zijn en hij hun nieuwe contactgegevens niet kent.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde terecht het volgende:

*"Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.*

*Vooreerst dient gewezen te worden op enkele tekortkomingen en tegenstrijdigheden aangaande de door u aangehaalde schietpartij en ontvoering en moord op uw collega Ammar Adnan tussen opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw beide gehoren op het CGVS, alsook tussen uw verklaringen afgelegd op het CGVS en ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het CGVS, die uw geloofwaardigheid op cruciale wijze onderhalen.*

*Daarbij dient vooreerst gewezen te worden op het feit dat het uiterst merkwaardig is dat u op de DVZ de daders van de beschietingen op uw wagen een **volledig ander motief** toeschrijft dan op de twee gehoren op het CGVS. Op de DVZ gevraagd naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, antwoordde u namelijk dat onbekenden op 29 juli 2015 de directeur van uw bedrijf wilden ontvoeren en ze op jullie hebben geschoten (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens het eerste gehoor op het CGVS gevraagd naar het doel van dit incident, verklaarde u echter dat u denkt dat het enkel was om u bang te maken en niet om iemand om het leven te brengen. U gaat daarna zelfs nog verder om te zeggen dat als deze groep de directeur wou ontvoeren of doden, dat ze dat dan heel gemakkelijk bij zijn verblijfshuis hadden kunnen doen. Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dat het niet bekend was wat hun doel was en dat als men een ontvoeringspoging zou uitvoeren, dat men dan zou gestopt zijn (CGVS, gehoor 22 december 2015 pagina 20 en 21).*

*Daarnaast kan er worden gewezen op een ernstige tekortkoming betreffende uw verklaringen aangaande de politieklacht die werd neergelegd om dit incident aan te klagen. Het is namelijk bijzonder weinig aannemelijk dat bij een dergelijk ernstig incident enkel uw directeur zou zijn verhoord door de politie, zoals u verklaarde. Dat noch uzelf als hierbij aanwezige chauffeur/bewakingsagent noch uw collega Ammar, de bewakingsagent die bovendien tijdens dit incident vuurschoten had gelost en mogelijk iemand van de andere partij hierbij had geraakt, **zouden zijn verhoord** door de politiediensten toen diezelfde dag een klacht werd neergelegd, houdt geen steek. In de verschoning die u hiervoor aanbood, zijnde dat ze blijkbaar genoeg hadden met de verklaringen van de directeur omdat zij hem kenden, ontbreekt echter elke logica (CGVS, gehoor 1 februari 2016, pagina 8 en 9). Als direct betrokkenen van dit incident beschikten jullie immers over cruciale informatie over het gebeuren en de daders. Bovendien is het te verwachten dat een beschermde persoon in de situatie van een dergelijke beschieting zich in de wagen verschuilt en wegduikt teneinde op deze manier een zo klein mogelijk doelwit te vormen. Als chauffeur en bewakingsagent die op de situatie reageerden zou kunnen verwacht worden dat u en Ammar net veel meer informatie als getuigen hadden kunnen aanreiken. Deze vaststellingen maken het bijgevolg des te vreemder dat noch u, noch Ammar werden gehoord door de politiediensten wanneer de klacht werd neergelegd. Gezien uw eerdere verklaringen waarbij u aangaf dat deze directeur goede contacten onderhield met verantwoordelijken bij de bij de politie en andere autoriteiten zou bijgevolg te verwachten zijn dat de politiediensten door de goede connecties van uw directeur genoopt zouden zijn om de klacht ten gronde te onderzoeken en bijgevolg zo veel mogelijk informatie zouden vergaren over het incident en de daders van de andere partij en aldus het veiligheidspersoneel van de directeur zouden verhoren.*

*Verder dient ook gewezen te worden op de vaststelling dat het bijzonder vreemd is dat u gevraagd naar of u op de rouwdienst van uw collega Ammar bij diens familie niet had gevraagd of Ammar **eventueel andere problemen** had gekend, u op het eerste gehoor op het CGVS antwoordde dat u op een*

rouwdienst toch niet kon vragen naar problemen die hij zou gekend hebben (CGVS gehoor 22 december 2015, pagina 21). Hiermee wijst u er het CGVS op dat dit toch bijzonder ongepast zou zijn om op dat ogenblik over eventueel andere oorzaken voor de ontvoering en moord op Ammar te praten. Wanneer u om meer uitleg hierover werd gevraagd, gaf op dat ogenblik overigens evenmin te kennen op enig ander tijdstip hierover met zijn familie gesproken te hebben. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gaf u evenwel te kennen na zijn overlijden met zijn broers over de omstandigheden van zijn overlijden gesproken te hebben en toen van hen vernomen te hebben dat hij geen vijanden had. Uit hun antwoorden leidde u vervolgens af dat zijn overlijden verband moest houden met het schietincident op 29 juli 2015 (CGVS gehoor 1 februari 2016, p. 10). Dit wijst er dan weer op dat u wel degelijk met de broers van Ammar zou gepraat hebben over de optie dat er andere personen achter de vijandelijke daad tegen Ammar zouden kunnen gezeten hebben wat in tegenspraak lijkt met uw eerdere verklaringen afgelegd tijdens uw eerste gehoor op het CGVS.

Naast bovenstaande tekortkomingen merkt het CGVS op dat het bijzonder opmerkelijk is dat u noch aangaande de dood van Ammar, noch aangaande de klacht die bij de politie werd neergelegd ook maar één enkel **document** wist aan te brengen. U bracht geen autopsierapport, geen enkel ander medisch rapport, geen overlijdensakte of overlijdensbericht van uw collega aan en wist ook geen enkel document aan te brengen van de politieke klacht, hetgeen altijd gepaard gaat met uitgebreid papierwerk. Tot op heden mochten wij van u hiervan geen documenten ontvangen ter ondersteuning van uw relaas.

Tenslotte dient het CGVS er op te wijzen dat ook uw activiteit op uw **facebookprofiel** op zijn minst weinig verenigbaar is met het te verwachten gedrag van een asielzoeker die vervolging vreest van een sjitische militie, in dit geval de Badr militie. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS stelde u vernomen te hebben dat de Badr militie achter de beschieting en vervolgens moord op uw collega zou zitten (CGVS, gehoor 22 december 2015, pagina 7). Dit zou u hebben doen besluiten uw land te ontvluchten. Nog tijdens dit gehoor toonde u op vraag van de dossierbehandelaar uw persoonlijke facebookpagina, genaamd 'King Sole'. Het CGVS stelt evenwel vast dat er zich in uw vriendenselectie van uw facebookprofiel op zijn minst ook twee leden van de Badr militie bevinden (zie landeninformatie "Facebookprofiel AZ"). Dit toch wel opmerkelijk gegeven tast tevens de ernst en de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

Daarnaast moet nog worden ingegaan op de gebeurtenissen die u aanhaalt waarbij u tussen 2010 en 2012 in het centrum van Basra werd aangevallen door leden van het Mahdi-leger omdat u alcohol had gedronken. Hierbij stelt het CGVS vast dat deze feiten van geen invloed zijn op uw huidige asielaanvraag. Ten eerste gaat het hier om gebeurtenissen die al van een lange tijd geleden dateren. Ten tweede geeft u zelf aan dat u sinds dat incident geen problemen meer hebt gehad met deze groepering dit ondanks het feit dat u sindsdien aan de slag was als chauffeur en u zich bijgevolg vrij op straat kon begeven (CGVS, gehoor 1 februari 2016, pagina 12). Ten derde kan u zelf ook niet precies aangeven wanneer dit incident plaatsvond. Op het eerste gehoor op het CGVS geeft u aan dat dit incident ongeveer in 2012 plaatsvond (CGVS gehoor 22 december 2015, pagina 8). Op het tweede gehoor op het CGVS geeft u daarentegen aan dat u niet zeker bent, maar dat het tussen 2010 en 2011 was (CGVS gehoor 1 februari 2016, pagina 11). (...). De medische vaststelling die u aanleverde bewijst enkel dat u in het verleden betrokken bent geweest in een incident waarbij u gewond raakte. De vaststelling dat u dermate weinig precies kan aanduiden wanneer dit incident plaatsvond, dat het daarbij wel degelijk een hele tijd geleden was en dat u sindsdien geen noemenswaardige problemen ondervond, doet het CGVS bijgevolg concluderen dat dit van geen invloed is op uw huidige asielaanvraag.

Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De rest van de door u neergelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Met uw identiteitsdocumenten heeft u uw identiteit gestaafd welke niet in twijfel worden getrokken. Met uw kaarten gerelateerd aan uw werk, veiligheidspaspoort en de foto's van uzelf als veiligheidsagent en chauffeur heeft u uw voormalige werksituatie onderbouwd, welke eveneens niet in twijfel wordt getrokken. De bovenstaande vaststelling van het gebrek aan bewijzende documenten aangaande de kern van uw asielaanvraag versterken zoals eerder vermeld de conclusies van het onderzoek van uw asielaanvraag..".

Voormelde motieven zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier. Zij worden hier door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker in zijn grieven stelt dat hij al het mogelijke heeft gedaan om bewijsstukken bij te brengen in verband met deze incidenten doch dat de personen die hem deze zouden kunnen overhandigen reeds verhuisd zijn en hij hun nieuwe contactgegevens niet kent, doet hij geen afbreuk

aan de motieven van de bestreden beslissing waarbij wordt vastgesteld dat hij verscheidene tegenstrijdige verklaringen aflegt waardoor zijn geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd. Overigens brengt verzoeker geen enkel bewijs naar voor waaruit blijkt dat al het mogelijke heeft gedaan om bewijsstukken in verband met de incidenten te vergaren of dat deze personen inderdaad verhuisd zijn.

De stukken die verzoeker bij het verzoekschrift voegt werden door hem reeds eerder neergelegd en beoordeeld door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zoals blijkt uit de voormelde motivering. Met het opnieuw neerleggen van deze stukken doet verzoeker geen afbreuk aan de dienaangaande concreet gedane vaststellingen.

Waar verzoeker aangeeft dat uit de stukken blijkt dat hij sinds 2011 werkzaam was voor Baco, dat de incidenten met zijn collega dateren van tijdens zijn tewerkstelling voor Baco en voorafgaandelijk aan zijn grieven een chronologische overzicht geeft van de feiten, stelt de Raad vast dat verzoeker slechts zijn verklaringen herhaalt. Het louter herhalen van enkele van zijn verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') wordt in de bestreden beslissing aangaande de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst verder terecht gemotiveerd: *"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Iraq, The Security Situation in South Iraq" van 29 mei 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van ISIL, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIL heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. Hoewel ISIL er niet in is geslaagd om de controle over dit deel van de provincie te veroveren en het aantal burgerslachtoffers vanaf begin 2015 duidelijk is afgenomen, is de veiligheidssituatie in Babil niet duurzaam verbeterd. De door ISIL gecontroleerde gebieden in de naburige provincie Anbar verhogen eveneens het risico op een heropflakking van het geweld.*

*In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn hebben afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIL sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend*

*zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate ISIL haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.*

*In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.*

*Naarmate ISIL haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.*

*Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat ISIL in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.*

*Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”.*

Deze motivering is eveneens pertinent, deugdelijk en de gedane vaststellingen vinden allen steun in het administratief dossier. Ook hier wordt de motivering door de Raad overgenomen. Verzoeker betwist deze motivering niet.

Dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst nog actueel is, blijkt verder uit de update van de landeninformatie van 4 augustus 2016 die door verwerende partij bij de aanvullende nota van 10 augustus 2016 wordt gevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Uit deze informatie blijkt immers genoegzaam dat de situatie in Zuid-Irak, waaronder ook de provincie Basra geenszins beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF